Civillieta Nr. C 26157416

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rēzeknē, 2016.gada 5.jūlijā

Rēzeknes tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis A.Jonikāns,

izskatīja rakstveida procesā civillietu /pers. B/, personas kods /personas kods/, maza apmēra prasībā pret /pers. C/, personas kods /personas kods/, par uzturlīdzekļu piedziņu bērnam.

Aprakstošā daļa

2016.gada 13.aprīlī Rēzeknes tiesā prasības pieteikumu maza apmēra prasībā pret /pers. C/ (turpmāk arī – atbildētāja) par uzturlīdzekļu piedziņu bērnam iesniegusi /pers. B/ (turpmāk arī – prasītāja) norādot, ka ar Rēzeknes novada pašvaldības Kaunatas bāriņtiesas 2016.gada 19.februāra lēmumu atbildētājai pārtrauktas aizgādības tiesības pār meitu /pers. D/, personas kods /personas kods/, jo atbildētāja ilgstoši nenodrošina meitas aprūpi un uzraudzību, nesniedz meitai ne materiālo, ne morālo atbalstu. Par bērna aizbildni, saskaņā ar Rēzeknes bāriņtiesas 2016.gada 24.februāra lēmumu iecelta prasītāja. Prasītāja vēlas piedzīt no atbildētājas uzturlīdzekļus bērna uzturam, jo atbildētāja materiālo palīdzību bērnam nesniedz. Pamatojoties uz Civillikuma 177., 179.pantu, Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumiem Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam", Ministru kabineta 2015.gada 24.novembra noteikumiem Nr.656 „Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu", Civilprocesa likuma 28., 33.pantu, 43.panta pirmās daļas 3.punktu, 127., 128., 205.pantu prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas, par labu viņai, uzturlīdzekļus bērna /pers. D/, personas kods /personas kods/, uzturam 30 procentu apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas ik mēnesi, sākot ar prasības iesniegšanas dienu un līdz bērna pilngadībai vai pušu materiālā stāvokļa izmaiņām.

Tiesas dokumenti pusēm piegādāti Civilprocesa likuma 56.pantā noteiktajā kārtībā. Tādējādi, atbilstoši Civilprocesa likuma 56.^{1}pantam, pusēm ir paziņots par procesuālās darbības laiku un vietu, par viņiem nosūtīto dokumentu saturu un tiesas dokumenti ir izsniegti (lietas 17.-38.lapa).

Civillieta, atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{25}pantam, nerīkojot tiesas sēdi, nozīmēta izskatīšanai rakstveida procesā, jo ne prasītāja, ne atbildētāja lietas iztiesāšanu tiesas sēdē nelūdza, tiesa lietu iztiesāt mutvārdu procesā par nepieciešamu neuzskata.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{22}panta pirmajai daļai, pusēm izskaidrotas to civilprocesuālās tiesības, puses informētas par tiesas, kas izskatīs lietu, sastāvu, pusēm izskaidrotas tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesim. Noraidījumi tiesnesim nav pieteikti.

Pusēm savlaicīgi, atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{25}panta pirmajai daļai, 56.^{1}panta pirmās daļas 3.punktam, paziņots datums – 2016.gada 5.jūlijs, kad sprieduma norakstu var saņemt tiesas kancelejā. Šis datums ir pilna sprieduma sastādīšanas datums (lietas 21., 34., 35., 37., 38.lapa).

Atbildētāja – /pers. C/, rakstveida paskaidrojumu par prasības pieteikumu nav iesniegusi, iebildumus pret prasību nav cēlusi. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21}panta otro daļu, paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, tiesa uzskata, ka prasība apmierināma un no atbildētājas piedzenami uzturlīdzekļi bērna uzturēšanai.

Tiesa noskaidroja, ka 2000.gada 8.oktobrī Rīgā dzimusi /pers. D/, personas kods /personas kods/, kuras vecāki ir: tēvs – /pers. F/, personas kods /personas kods/, māte – /pers. C/, personas kods /personas kods/ (lietas 9.lapa). Ar Rēzeknes novada pašvaldības Kaunatas bāriņtiesas 2016.gada 19.februāra lēmumu atbildētājai pārtrauktas aizgādības tiesības pār meitu /pers. D/, personas kods /personas kods/, jo atbildētāja ilgstoši nenodrošina meitas aprūpi un uzraudzību, nesniedz meitai ne materiālo, ne morālo atbalstu (lietas 11.-13.lapa). Ar Rēzeknes bāriņtiesas 2016.gada 24.februāra lēmumu /pers. D/, personas kods /personas kods/, nodibināta aizbildnība un iecelta aizbildne /pers. B/, personas kods /personas kods/ (lietas 14.-16.lapa). Puses dzīvo atsevišķi un atbildētājas meita dzīvo kopā ar prasītāju, tas redzams no bāriņtiesu lēmumiem, Rēzeknes pilsētas domes Iedzīvotāju apkalpošanas centra izziņas, Iedzīvotāju reģistra datu bāzes izdrukas par atbildētājas meitas un atbildētājas deklarētajām dzīvesvietām (lietas 10., 17.lapa), pārējiem lietas materiāliem. Prasītāja, atbilstoši Civilprocesa likuma 93.pantam, pierādījumus par atbildētājas ienākumiem nav piestādījusi, līdz ar ko tiesa pieņem, ka atbildētājai ienākumu nav.

Tiesa uzskata, ka apstāklis, ka atbildētājai pārtrauktas aizgādības tiesības pār bērnu, neatbrīvo viņu no pienākuma sniegt bērnam uzturlīdzekļus tādā apmērā, kādā vecāku pienākums uzturēt bērnu noteikts normatīvajos aktos.

Tiesa uzskata, ka atbildētājai ir pienākums uzturēt bērnu, jo saskaņā ar Civillikuma 179.panta otro daļu pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem. Saskaņā ar Civillikuma 177.pantu vecākiem ir pienākums rūpēties par bērnu, viņu uzturēt, t.i., ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšana, bērna kopšana un viņa izglītošana un audzināšana (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam).

Tiesa uzskata, ka apstāklis, ka atbildētājai, iespējams, nav nekādu ienākumu, neatbrīvo viņu no pienākuma rūpēties par bērna dzīvību un

labklājību, sagādāt viņam uzturu. Saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10.pantu bērnam ir tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību. Katram bērnam ir jāsaņem atbilstošs uzturs, apģērbs un pajumte. Saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 5.pantu bērna tiesību aizsardzības subjekti pirmām kārtām ir bērna vecāki.

Nosakot ikmēneša pabalsta summu, kas piedzenama no atbildētājas, tiesa ņem vērā atbildētājas materiālo stāvokli, to, ka ziņu par viņas ienākumiem nav. Apstāklis, ka prasītāja audzina, kopj bērnu, dod uzturu samērā ar savām iespējām, neierobežo viņas likumā noteiktās tiesības prasīt uzturnaudu bērnam no viņa vecāka.

Tiesa uzskata, ka primārās ir bērna intereses un situācija, kad bērns paliek bez uzturlīdzekļiem, nav pieļaujama. Saskaņā ar Civillikuma 179.panta piekto daļu minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto iztikas minimumu un bērna vecumu. Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumu Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2.2.punkts nosaka, ka katram vecākam neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa ir pienākums nodrošināt minimālos uzturlīdzekļus katram savam bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30 procentu apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, t.i., šobrīd 111 *euro* apmērā ik mēnesi.

Novērtējot pušu materiālo stāvokli, ņemot vērā pušu apgādībā esošo personu skaitu, tiesa uzskata, ka atbildētājai ir pienākums maksāt uzturlīdzekļus meitas uzturēšanai 30 procentu apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas ik mēnesi, jo saskaņā ar Civillikuma 179.panta pirmo daļu vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu un 39.panta pirmās daļas 5.punktu no atbildētājas, jo prasītāja no to samaksas valsts ienākumos atbrīvota ar likumu, valsts ienākumos piespriežama valsts nodeva un ar tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi (lietas 2.lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu, taisot spriedumu, daļā par tiesāšanās izdevumu piedziņu, atbildētājai nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 191., 193.pantu, tiesa

NOSPRIEDA

/pers. B/, personas kods /personas kods/, maza apmēra prasību pret /pers. C/, personas kods /personas kods/, par uzturlīdzekļu piedziņu bērnam apmierināt.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, bērna – /pers. D/, personas kods /personas kods/, uzturēšanai uzturlīdzekļus 30 (trīsdesmit) procentu apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas ik mēnesi, sākot ar 2016.gada 13.aprīli, līdz bērna pilngadībai vai pušu materiālā stāvokļa izmaiņām vai prasītājas aizbildnības pār bērnu pārtraukšanai.

Uzturlīdzekļu samaksa veicama prasītājas norādītajā kredītiestādes – akciju sabiedrības /Nosaukums A/, kontā /konta numurs/.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, valsts labā valsts nodevu 199,80 (viens simts deviņdesmit deviņi *euro* 80 centi) *euro* apmērā un ar tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītos izdevumus 9,42 (deviņi *euro* 42 centi) *euro* apmērā, kopā 209,22 (divi simti deviņi *euro* 22 centi) *euro*.

Noteikt /pers. C/, personas kods /personas kods/, termiņu sprieduma, daļā par tiesāšanās izdevumu piedziņu, labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas – 2016.gada 5.jūlija, apelācijas kārtībā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2]pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem, var pārsūdzēt Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rēzeknes tiesā.

Tiesnesis A.Jonikāns